

Phẩm 32: BẢO VƯƠNG NHƯ LAI TÁNH KHỞI (Phần 1)

Bấy giờ, giữa khoảng mi trong tướng bạch hào của Như Lai phóng ra ánh sáng lớn tên là Minh Như Lai pháp, có vô lượng ức na-do-tha ánh sáng để làm quyến thuộc, soi khắp tất cả thế giới mười phương, nhiều quanh mười vòng, hiển hiện vô lượng tự tại của Như Lai, giác ngộ vô số ức na-do-tha các chúng Bồ-tát, tất cả thế giới chấn động sáu cách, diệt trừ tất cả những khổ đường ác, che khuất tất cả ánh sáng của ma giống như khối màu đen, hiển hiện tất cả Bồ-đề Như Lai, hiển hiện tất cả đại chúng chư Phật, rớt ráo trang nghiêm chiếu khắp tất cả thế giới, pháp giới, hư không giới..., ánh sáng ấy quay trở lại bao quanh tất cả đại chúng Bồ-tát rồi nhập vào đỉnh của Bồ-tát Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức.

Lúc bấy giờ, tất cả đại chúng lòng rất vui mừng, thân ý an lạc suy nghĩ: “Kỳ lạ, hiếm có! Hôm nay Như Lai phóng ra lưới ánh sáng lớn thì nhất định sẽ diễn nói chánh pháp thậm thâm.”

Lúc bấy giờ, Bồ-tát Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức, ở trên tòa hoa sen đứng dậy, sửa áo vai phải, đặt gối phải lên đài hoa sen, chấp tay một lòng chính hướng về Như Lai, nói kệ rằng:

*Tất cả pháp Chánh giác
Các cảnh giới rớt ráo
Các Đại tiên ba đời
Cho nên lễ cung kính.
Cảnh vô tướng rớt ráo
Tướng tốt trang nghiêm thân
Phóng ánh sáng ly cấu
Diệt tan tất cả ma.
Chấn động cõi mười phương
Tất cả cõi chư Phật
Chúng sinh chẳng sợ hãi
Là sức oai thần Phật.
An trụ như hư không
Pháp giới đều thanh tịnh
Trừ diệt tất cả ác
Khiến chúng được sạch trong.
Vô lượng kiếp khổ hạnh
Một lòng cầu Phật đạo
Được trí cảnh vô ngại
Ngang bằng chư Như Lai.
Phóng vô lượng ánh sáng
Chấn động tất cả cõi
Hiển hiện lực tự tại
Rồi vào trong thân ta.
Những Bồ-tát khéo học
Đều tập trung đến đây
Cho nên tâm ta phát*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Cần có việc Pháp vương.
Đại chúng đều thanh tịnh
Hạnh Bồ-tát rốt ráo
Trí tuệ không nhiễm trước
Thành tựu vô sở úy.
Hạnh Đại tiên vô lượng
Sức trí tuệ tinh tấn,
Tâm Bồ-tát khai phát
Pháp Như Lai thậm thâm.
Nghĩa Chánh giác vi diệu
Ai có thể tuyên dương
Con nay muốn thỉnh hỏi
Nguyện xin Phật chỉ bày!*

Bồ-tát nói kệ này xong thì trong miệng Đức Như Lai phóng ra ánh sáng lớn tên là Vô ngại vô úy, có vô lượng ức na-do-tha a-tăng-kỳ ánh sáng để làm quyến thuộc. Ánh sáng đó soi khắp tất cả thế giới mười phương, nhiều quanh mười vòng, hiển hiện vô lượng tự tại của Đức Như Lai, giác ngộ vô số ức na-do-tha các chúng Bồ-tát, tất cả thế giới sáu thứ chấn động, trừ diệt tất cả những khổ đường ác, che lấp tất cả những ánh sáng của ma giống như màu đen, hiển hiện tất cả Bồ-đề Như Lai, hiển hiện tất cả đại chúng của chư Phật, rốt ráo trang nghiêm chiếu khắp tất cả thế giới, pháp giới, hư không giới..., ánh sáng ấy quay trở lại nhiều quanh các đại chúng, tất cả Bồ-tát rồi vào miệng của Đại Bồ-tát Phổ Hiền.

Lúc bấy giờ, thân và tòa Sư tử của Đại Bồ-tát Phổ Hiền thù thắng hơn trăm lần thân và tòa Sư tử của các Bồ-tát, chỉ trừ tòa ngòai của Đức Như Lai.

Lúc bấy giờ, Bồ-tát Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức hỏi Đại Bồ-tát Phổ Hiền:

–Này Phật tử! Chỗ Phật hiển hiện đại uy thần lực chẳng thể nghĩ bàn, đó là tướng điềm gì?

Phổ Hiền đáp Bồ-tát Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức rằng:

–Này Phật tử! Như tôi suy nghĩ, như chỗ tôi thấy các Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác đời quá khứ phóng ra ánh sáng lớn thì nhất định nói về chánh pháp Như Lai tánh khởi.

Bồ-tát Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức nghe được tên Chánh pháp Như Lai Tánh khởi xong thì tất cả đại địa sáu cách chấn động, sinh ra vô lượng ánh sáng khó luận bàn.

Lúc bấy giờ, Bồ-tát Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức hỏi Đại Bồ-tát Phổ Hiền:

–Thưa Phật tử! Sao gọi là Đại Bồ-tát biết chánh pháp Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác Tánh Khởi?

Thưa Phật tử! Chúng hội vô số ức na-do-tha Đại Bồ-tát thanh tịnh giỏi học, tu hành những nghiệp thanh tịnh, niêm tuệ thành tựu, trang nghiêm chư Phật, rốt ráo bờ kia, trụ oai nghi Phật, đủ hạnh Như Lai, chánh niệm chư Phật chưa từng tán loạn, đại Bi quán sát tất cả chúng sinh, quyết định trí tuệ, phân biệt những diệu thần thông của Bồ-tát, đắc thần lực Phật, an trụ ở công đức tất cả chư Phật. Các vị Đại Bồ-tát thành tựu vô lượng công đức như vậy đều đến đây tập hội. Như Bồ-tát đây đã từng ở vô lượng ức na-do-tha chỗ Phật, cung kính cúng dường, gieo trồng các căn lành, thành tựu diệu hạnh của Vô thượng Bồ-tát, những Tam-muội môn được tự tại, thâm nhập vào bí mật của tất cả Như Lai, đối với các Phật pháp thì trừ nghi hoặc của mọi người, vào sâu pháp Phật, giỏi biết

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

các căn của tất cả chúng sinh mà vì họ nói pháp, thuận theo Phật trí phân biệt diễn nói tất cả Phật pháp, rốt ráo bờ kia, thành tựu vô lượng công đức như vậy... Hay thay, thưa Phật tử! Nguyên xin hãy nói về chánh pháp Như Lai Tánh khởi!

Lúc bấy giờ, Bồ-tát Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức muốn một lần nữa làm sáng ý nghĩa này nên hướng về Bồ-tát Phổ Hiền nói kệ rằng:

*Hay thay! Trí vô ngại
Giác ngộ tất cả pháp
Đầy đủ tuệ bình đẳng
Nói vô lượng cảnh Phật.
Các Phật tử nghe xong
Lòng đều rất vui mừng
Nguyên xin hãy phô diễn
Pháp Như Lai Tánh khởi.
Những gì thân Như Lai
Diệu âm thanh thanh tịnh
Thế nào tâm Như Lai
Và vô lượng cảnh giới?
Những gì Như Lai hạnh
Và Bồ-đề chư Phật
Tu tập những pháp nào
Mau thành Đẳng chánh giác.
Sao gọi Chuyển pháp luân
Pháp diệu thắng thanh tịnh
Xin hãy phân biệt nói
Pháp Niết-bàn Thiệu Thệ!
Chư Phật tử nghe rồi
Lòng hoan hỷ vô lượng
Loài chúng sinh mười phương
Đều thấy những Pháp vương.
Cung kính cúng dường Phật
Ở đó trông căn lành
Nếu có thấy chư Phật
Cung kính gieo căn lành.
Tặng công đức vô lượng
Xin vì con nói rõ
Nếu có nghe tất cả
Danh hiệu của Như Lai.
Phật hiện tại mười phương
Và đã Bát-niết-bàn
Tặng công đức vô tận
Người nghe danh vui mừng.
Và được những lợi gì?
Xin hãy thương nói rõ
Chân Phật tử thanh tịnh
Xin hãy rộng tuyên dương!*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Phân biệt cảnh giới sâu
Vô lượng biển công đức
Tất cả các Bồ-tát
Đều chấp tay một lòng.
Cung kính nhìn Thiện Thế
Ngắm nhân giả và tôi
Khéo nói âm vi diệu
Nguyện nói nghĩa thật chân.
Trừ diệt các nghi hoặc
Thanh tịnh như hư không
Nhân duyên và thí dụ
Vì tôi phân biệt nói.
Vô lượng chúng nghe rồi
Đều phát Bồ-đề tâm
Tất cả chư Như Lai
Tướng tốt trang nghiêm thân.
Đầy khắp mười phương cõi
Phương tiện độ chúng sinh
Phát ra âm vi diệu
Diễn nói vô lượng pháp.
Nhân, dụ theo ứng hóa
Khai ngộ Phật Bồ-đề
Tất cả cõi mười phương
Trong vô lượng cõi Phật.
Kiếp nhiều chẳng thể nói
Khó thấy pháp hội này
Đại chúng này tập hợp
Các Phật tử thanh tịnh.
Trong vô lượng ức kiếp
Khó thấy cũng khó nghe
Cho nên chân Phật tử
Nguyện nói nghĩa vi diệu
Hiện hiện rộng vô lượng
Pháp Như Lai Tánh khởi.
Tất cả các Bồ-tát
Đều chấp tay một lòng
Khát ngưỡng nơi Đại thừa
Nguyện mưa pháp cam lồ.*

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Phổ Hiền bảo Bồ-tát Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức Bồ-tát cùng các đại chúng:

–Này Phật tử! Chánh pháp Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác Tánh Khởi chẳng thể nghĩ bàn. Vì sao? Chẳng phải vì có ít nhân duyên mà thành Đẳng chánh giác, xuất hiện ở thế gian. Này Phật tử! Như Lai dùng mười thứ vô lượng, vô số trăm ngàn a-tăng-kỳ nhân duyên mới thành Đẳng chánh giác, xuất hiện ở thế gian. Những gì là mười?

1. Phát tâm Bồ-đề vô lượng, chẳng bỏ tất cả chúng sinh.

2. Vô số kiếp đời quá khứ tu các căn lành, thâm tâm chính trực.
3. Từ bi vô lượng cứu hộ chúng sinh.
4. Hành vô lượng hạnh, chẳng lùi nguyền lớn.
5. Tích vô lượng công đức, lòng không chán đủ.
6. Cung kính cúng dường vô lượng chư Phật, giáo hóa chúng sinh.
7. Sinh ra vô lượng phương tiện trí tuệ.
8. Thành tựu vô lượng công đức tạng.
9. Đầy đủ vô lượng trí tuệ trang nghiêm.
10. Phân biệt diễn nói vô lượng thật nghĩa của các pháp.

Này Phật tử! Đó là mười thứ vô lượng, vô số trăm ngàn a-tăng-kỳ pháp môn Đẳng chánh giác xuất hiện ở thế gian.

Này Phật tử! Ví như tam thiên đại thiên thế giới chẳng do chút ít nhân duyên mà thành. Chúng do vô lượng nhân duyên mới có thể được thành, như là nổi cơn mây mưa lớn, vì mưa lớn nên khởi lên bốn phong luân. Những gì là bốn?

Một tên là Trì, có thể nắm giữ nước lớn.

Hai là Tiệm Tiêu, tiêu dần nước lớn.

Ba gọi là Khởi, nổi lên các xứ sở.

Bốn là Trang nghiêm, trang nghiêm nghiệp báo chúng sinh của ba ngàn thế giới.

Bốn thứ như vậy đều là chỗ khởi lên của các căn lành Bồ-tát và nghiệp báo chúng sinh.

Này Phật tử! Nhờ vô lượng nhân duyên như vậy mới thành tam thiên đại thiên thế giới, vì pháp như vậy nên không có tác giả, cũng không người thành. Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, chẳng phải do chút ít nhân duyên tạo thành mà do vô lượng nhân duyên mới thành Đẳng chánh giác, xuất hiện ở đời. Đó là Đại Bồ-tát đã từng ở chỗ vô lượng Phật đời quá khứ, lắng nghe thọ trì mưa lớn chánh pháp cam lồ. Nhờ đó mà có thể khởi lên bốn thứ phong luân trí tuệ của Như Lai. Những gì là bốn?

1. Chánh niệm trì Đà-la-ni chưa từng quên mất, phong luân đại trí của Như Lai có thể trì giữ tất cả pháp vũ của Như Lai.

2. Chánh quán phong luân đại trí của Như Lai, có thể tiêu diệt hết tất cả phiền não.

3. Khéo hồi hướng phong luân đại trí của Như Lai, thành tựu tất cả căn lành công đức.

4. Sinh ra những pháp trang nghiêm ly cấu, phong luân đại trí của Như Lai đều khiến cho tất cả các căn của chúng sinh thanh tịnh, tướng tốt trang nghiêm.

Đó là sự thành tựu của các căn lành vô lậu của Như Lai. Vì pháp như vậy nên không có tác giả cũng không người thành. Này Phật tử! Đó là pháp môn thành Đẳng chánh giác xuất hiện ở đời tối thắng số một, Đại Bồ-tát nên biết như vậy.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như khi tam thiên đại thiên thế giới thành mây lớn tuôn mưa tên Hồng chú, tất cả thế gian không thể chứa giữ, trừ đại thiên thế giới lúc ban đầu mới thành. Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác cũng lại như vậy, lúc xuất hiện ở đời diễn nói pháp vũ Như Lai tánh khởi thì tất cả Thanh văn, Duyên giác chẳng có thể thọ trì, trừ những vị Đại Bồ-tát thành tựu các lực.

Này Phật tử! Đó là nhân duyên thứ hai thành Đẳng chánh giác xuất hiện ở đời, Đại Bồ-tát nên biết như vậy!

Lại nữa, này Phật tử! Ví như mây lớn nghiệp báo của chúng sinh tuôn mưa không

đến từ đâu, đi không chỗ đến. Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, do lực căn lành của các Bồ-tát, Như Lai diễn nói mưa pháp Như Lai tánh khởi, không đến từ đâu, đi không chỗ đến.

Này Phật tử! Đó là nhân duyên thứ ba thành Đẳng chánh giác xuất hiện ở đời, Đại Bồ-tát nên biết như vậy!

Lại nữa, này Phật tử! Ví như mây lớn tuôn mưa, tất cả chúng sinh trong đại thiên thế giới không thể biết số lượng. Nếu muốn tính toán thì sẽ khiến cho lòng cuồng loạn, trừ vua trời Ma-hê-thủ-la, chủ cả đại thiên thế giới, cho đến một giọt nước cũng biết thấy, đó là nhờ sức quả báo căn lành.

Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, Như Lai xuất hiện ở đời nói pháp vũ cam lồ Như Lai tánh khởi thì tất cả chúng sinh, Thanh văn, Duyên giác chẳng thể biết được. Nếu muốn suy nghĩ thì khiến cho lòng bị cuồng loạn trừ Đại Bồ-tát chủ của tất cả thế giới, cho đến một câu, một vị đều phân biệt biết hết, vì ở chỗ Phật đời quá khứ đã tu các Địa lực.

Này Phật tử! Đó là nhân duyên thứ tư thành Đẳng chánh giác xuất hiện ở đời, Đại Bồ-tát nên biết như vậy!

Lại nữa, này Phật tử! Ví như mây lớn tuôn mưa tên là Diệt xí nhiên, hoặc tên là Năng khởi, hoặc tên là Năng hoại, hoặc tên là Thành bảo, hoặc tên là Phân biệt đại thiên thế giới... Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, Như Lai xuất hiện ở đời mưa chánh pháp vũ tên là Trừ diệt, diệt trừ lửa hừng phiền não của chúng sinh; hoặc có pháp vũ tên là Năng khởi, hay khởi lên tất cả căn lành của chúng sinh; hoặc có pháp vũ tên là Năng hoại, có thể hủy hoại các ác tà kiến của chúng sinh; hoặc có pháp vũ tên là Thành bảo, có thể thành tựu báu Nhất thiết trí cho tất cả chúng sinh; hoặc có pháp vũ tên là Phân biệt, phân biệt hoạt động tâm, tâm sở của chúng sinh.

Này Phật tử! Đó là nhân duyên thứ năm thành Đẳng chánh giác xuất hiện ở đời, Đại Bồ-tát nên biết như vậy.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như mây lớn mưa xuống, nước chỉ có một vị, rồi tùy theo chỗ mưa ấy mà nước có sai biệt. Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, Như Lai mưa xuống pháp vũ thuần một vị đại Bi, rồi tùy theo sự ứng hóa chủng loại chẳng đồng.

Này Phật tử! Đó là nhân duyên thứ sáu thành Đẳng chánh giác xuất hiện ở đời, Đại Bồ-tát nên biết như vậy.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như khi tam thiên đại thiên thế giới đầu tiên khi mới thành thì trước hết thành lập những cung điện trời Sắc giới, tiếp theo thành lập cung điện của chư Thiên cõi Dục, tiếp theo thành lập cõi người và chỗ ở của các chúng sinh khác. Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, khi xuất hiện ở đời, trước tiên Như Lai phát khởi các hạnh trí tuệ của Bồ-tát, tiếp theo là khởi lên tất cả căn lành của Duyên giác, Thanh văn và chúng sinh khác.

Này Phật tử! Ví như mây lớn mưa xuống nước một vị, rồi tùy theo lực căn lành của các chúng sinh mà khởi lên đủ thứ cung điện. Nước pháp của Như Lai một vị đại Bi, tùy theo khí căn của chúng sinh chẳng đồng nên mưa pháp sai biệt.

Này Phật tử! Đó là nhân duyên thứ bảy thành Đẳng chánh giác xuất hiện ở đời, Đại Bồ-tát nên biết như vậy.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như thế giới lúc ban đầu mới thành có đại thủy luân đầy khắp tam thiên đại thiên thế giới. Nước đầy thế giới rồi phát sinh hoa sen lớn tên là Như

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lai khởi, dùng những báu công đức để trang nghiêm, che khắp ba ngàn thế giới, ánh sáng soi tất cả đất nước trong mười phương. Trời Ma-hê-thủ-la, trời Tịnh cư... thấy hoa sen thì liền nhất định biết, như hoa sen nở là các Đức Phật ra đời.

Này Phật tử! Lúc bấy giờ có phong luân khởi lên tên là Tịnh quang minh, có thể thành cung điện của chư Thiên cõi Sắc; lại có phong luân khởi lên tên là Tịnh trang nghiêm, có thể thành cung điện của chư Thiên cõi Dục; lại có phong luân khởi lên tên là Bất khả hoại, có thể tạo thành các dãy núi lớn nhỏ và núi Kim cang; lại có phong luân khởi lên tên là Thắng cao, có thể thành vua núi Tu-di; lại có phong luân khởi lên tên là Bất động, có thể thành mười thứ núi lớn. Những gì là mười?

Đó là núi Ba tiêu, núi Tiên nhân, núi Phục ma, núi Đại phục ma, núi Trì kiếp, núi Đen, núi Mục-chân-lân-đà, núi Đại mục-chân-lân-đà, núi Hương, núi Tuyết.

Lại có phong luân khởi lên tên là An trụ, có thể thành đại địa; lại có phong luân khởi lên tên là Trang nghiêm, có thể thành cung điện địa Thiên, cung điện Càn-thát-bà; lại có phong luân khởi lên tên là Vô tận tạng, có thể thành biển của ba ngàn thế giới; lại có phong luân khởi lên tên là Minh tịnh tạng, có thể thành trân bảo của ba ngàn thế giới; lại có phong luân khởi lên tên là Kiên cố văn, có thể thành tất cả cây Như ý.

Này Phật tử! Ví như mây lớn mưa xuống nước thuần một vị. Nhưng vì sức quả báo căn lành của chúng sinh nên có pháp như vậy. Vì thế nên khởi lên đủ chủng loại phong luân, phong luân sai biệt nên hình loại cả ngàn thế giới chẳng đồng. Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác cũng như vậy. Như Lai xuất hiện ở đời đủ những căn lành, có ánh sáng tên là Vô thượng đại trí, chẳng đoạn Như Lai tánh khởi, chẳng thể nghĩ bàn trí, soi khắp thế giới mười phương, thọ ký Như Lai cho tất cả Bồ-tát, danh hiệu thành Đẳng chánh giác xuất hiện ở đời. Lại có thể biết rõ mỗi một cõi Phật có bao nhiêu Bồ-tát thành tựu công đức.

Lại có ánh sáng tên là Ly cấu tịnh Như Lai đại trí có thể thành Trí tuệ lậu vô sinh của Như Lai.

Lại có ánh sáng tên là Phổ minh Như Lai đại trí, có thể thành Trí pháp giới chẳng thể nghĩ bàn của Như Lai.

Lại có ánh sáng tên là Trì Phật tánh Như Lai đại trí, có thể thành Các lực bất động của Như Lai.

Lại có ánh sáng tên là Vô hoại thắng Như Lai đại trí, có thể thành Trí vô sở úy của Như Lai.

Lại có ánh sáng tên là Nhất thiết minh Như Lai đại trí, có thể thành Nhất thiết chủng trí kiên cố chẳng lui.

Lại có ánh sáng tên là Xuất sinh biến hóa Như Lai đại trí, có thể khiến cho nghe thấy người cung kính cúng dường các Đức Như Lai, căn lành chẳng hư rỗng.

Lại có ánh sáng tên là Phổ tùy thuận chí Như Lai đại trí, có thể thành Pháp thân vô tận công đức, trí tuệ thanh tịnh của Như Lai, nhiều ích chúng sinh.

Lại có ánh sáng tên là Bất khả cứu cánh Như Lai đại trí, có thể thành Diệu trí thậm thâm của Như Lai, chẳng đoạn tuyệt Tam bảo.

Lại có ánh sáng tên là Chủng chủng trang nghiêm Như Lai đại trí, có thể thành thân tướng tốt trang nghiêm của Như Lai, khiến cho tất cả chúng sinh đều vui mừng được Nhất thiết trí.

Lại có ánh sáng tên là Bất khả hoại Như Lai đại trí, có thể thành thọ mạng thù thắng không có tận cùng ngang bằng pháp giới, hư không giới của Như Lai.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Này Phật tử! Nước Như Lai chỉ thuần một vị đại Bi, nhưng do lực căn lành của Bồ-tát và căn của chúng sinh khác sai biệt nên pháp như vậy, do trí tuệ của Như Lai ứng hóa chẳng đồng.

Này Phật tử! Chánh pháp Như Lai tánh khởi là sự khởi lên ánh sáng trí tuệ bình đẳng của tất cả Như Lai, một vị trí tuệ của tất cả Như Lai sinh ra vô lượng, vô biên công đức. Chúng sinh nghĩ rằng những công đức này Đức Như Lai đã tạo ra.

Này Phật tử! Đây chẳng phải là thần lực Đức Như Lai đã tạo ra. Này Phật tử! Thậm chí một vị Bồ-tát thành đạo Vô thượng nói rằng Phật tạo ra thì vẫn không có chỗ đó. Các Đức Phật vì tất cả quần sinh làm Thiện tri thức, chúng sinh nương vào đây được đại trí tuệ, không có pháp để làm cũng không có người làm.

Này Phật tử! Đó là nhân duyên thứ tám thành Đẳng chánh giác xuất hiện ở đời, Đại Bồ-tát nên biết như vậy.

Này Phật tử! Ví như có bốn phong luân nương hư không mà trụ, có thể trì giữ thủy luân. Những gì là bốn?

Đó là An trụ, Bất động, Thường trụ, Kiên cố. Đó gọi là bốn thứ có thể giữ vững thủy luân, thủy luân có thể trì đại địa khiến cho chẳng thể tan hoại. Vậy nên nói, đại địa nương thủy luân, thủy luân nương phong luân, phong luân nương hư không, hư không không chỗ nương. Hư không tuy không chỗ nương nhưng có thể khiến cho ba ngàn cả ngàn thế giới được an trụ.

Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, Ngài nương vào Như Lai khởi lên bốn thứ đại Trí phong luân vô ngại, có thể trì giữ căn lành của tất cả chúng sinh. Những gì là bốn?

Đó là Bảo hộ chúng sinh, đều khiến cho họ vui mừng. Phân biệt các pháp khiến cho chúng sinh đều ưa cầu. Thủ hộ tất cả căn lành của chúng sinh. Quyết định biết rõ pháp giới vô lậu đại Trí phong luân. Đó là tên bốn thứ đại Trí phong luân. Đại Từ làm cho chúng sinh nương về, đại Bi độ thoát chúng sinh. Đại Từ, đại Bi lợi ích chúng sinh. Đại Từ, đại Bi nương trí phương tiện. Trí đại phương tiện nương nhờ Như Lai. Như Lai không có chỗ nương. Ánh sáng trí tuệ vô ngại soi khắp tất cả thế giới trong mười phương.

Này Phật tử! Đó là nhân duyên thứ chín thành Đẳng chánh giác xuất hiện ở đời, Đại Bồ-tát nên biết như vậy.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như ba ngàn thế giới thành rồi thì có đủ mọi thứ làm lợi ích cho vô lượng chúng sinh. Tánh nước, chúng sinh được sự an lạc của nước. Lục địa chúng sinh được sự an lạc của đất. Cung điện, chúng sinh được sự an lạc của cung điện. Không trung, chúng sinh được sự an lạc của hư không. Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, Như Lai xuất hiện ở đời đem lại mọi thứ lợi ích cho chúng sinh. Người nghe thấy Đức Như Lai thì nhảy múa vui mừng, tu các căn lành; người trụ ở giới thì được niềm vui giới cấm Phật; người trụ ở bốn Thiên, bốn Vô lượng thì được niềm vui bậc Thánh trí sáng Vô thượng; người trụ ở cửa pháp thì được niềm vui chân thật; người trụ ở chiếu minh thì được niềm vui trí tịnh. Vô lượng pháp môn như vậy... đem lại đủ thứ lợi ích cho chúng sinh.

Này Phật tử! Đó là nhân duyên thứ mười thành Đẳng chánh giác xuất hiện ở đời, Đại Bồ-tát nên biết như vậy.

